

T.C.

DANIŐTAY

Dokuzuncu Dairesi

Esas No : 2015/4307

Karar No : 2018/1479

Tarih : 12.03.2018

ŐİRKETİN VERGİ BORÇLARININ TAHSİLİ AMACIYLA VEFAT EDEN KANUNİ TEMSİLCİNİN MİRASÇISI ADINA ÖDEME EMRİ DÜZENLENMESİ

VERGİ ALACAĞININ ŞİRKETTEN TAHSİLİ İMKANSIZ HALE GELMEDEN KANUNİ TEMSİLCİLERDEN TALEP EDİLEMEYECEĞİ

AMME ALACAĞININ VERGİ BORÇLUSUNDAN KISMEN VEYA TAMAMEN TAHSİL EDİLEMEDİĞİNİN SOMUT BİR BİÇİMDE ORTAYA KONULMASI GEREKTİĞİ

ÖZET :

Vergi borçlusunu Şirket hakkında yapılan mal varlığı araştırması sonucu Şirkete ait beş adet aracın üzerine haciz uygulanmasına karşın, Davalı İdare tarafından Şirket mal varlığının vergi borcunu karşılamayacağı ileri sürülerek takibatın sonuçsuz kaldığı belirtilmiş ise de hacizli araçların satış işlemlerinin gerçekleştirilip vergi borcunun karşılanıp karşılanmadığının belirlenmesi ve kamu alacağının Şirketten tahsil edilebilmesi için tüm takip yollarının tüketilmesi gerekirken, bu işlemler tamamlanmadan davacı adına ödeme emri düzenlenmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı, Kanuni temsilci sıfatıyla kişilerin takip edilebilmesi için amme alacağının vergi borçlusundan kısmen veya tamamen tahsil edilemediğinin somut bir biçimde ortaya konulması gerektiği...

DAVA :

(...) Petrol Ür. Ltd. Şti.'nin vergi borçlarının tahsili amacıyla Şirket kanuni temsilcisi (...)’ün mirasçısı sıfatıyla davacı adına düzenlenen 23.12.2013 tarih ve (...) sayılı ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı kısmen kabul eden, kısmen reddeden Vergi Mahkemesi kararının; dilekçelerde ileri sürülen sebeplerle karşılıklı olarak bozulması istenilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

KARAR :

Uyuşmazlıkta, (...) Petrol Ür. Ltd. Şti.'nin vergi borçlarının tahsili amacıyla şirket kanuni temsilcisi (...)’ün mirasçısı sıfatıyla davacı adına düzenlenen 23.12.2013 tarih ve (...) sayılı ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı; ödeme emri içeriği, vergi ziyai cezası yönünden kabul eden, 2006/Şubat-Nisan dönemlerine ilişkin katma değer vergisi, gecikme faizi ve yargı harcı yönünden reddeden Vergi Mahkemesi kararının; karşılıklı olarak bozulması istenilmektedir.

Vergi Mahkemesi kararının ödeme emrine konu vergi ziyai cezasına ilişkin hüküm fıkrasına karşı davalı tarafından ileri sürülen iddialar kararın bu hususa ilişkin hüküm fıkrasının bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemiştir.

Vergi Mahkemesi kararının ödeme emrinin; 2006/Şubat-Nisan dönemlerine ilişkin katma değer vergisi, gecikme faizi ve yargı harcı kısmına ilişkin hüküm fıkrasına yönelik davacı temyiz istemine gelince;

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 10. maddesinde, tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin mükellef veya vergi sorumlusu olmaları halinde bunlara düşen ödevlerin kanuni temsilcileri tarafından yerine getirileceği, yukarıda yazılı olanların bu ödevleri yerine getirmemeleri yüzünden mükellef veya vergi sorumlularının varlığından tamamen veya kısmen alınamayan vergi ve buna bağlı alacakların, kanuni ödevleri yerine getirmeyenlerin varlıklarından alınacağı düzenlenmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun “Mirasçıların Sorumluluğu” başlıklı 12. maddesinde, ölüm halinde mükelleflerin ödevlerinin, mirası reddetmemiş kanuni ve mansup mirasçılara geçeceği, ancak mirasçılardan her birinin ölünün vergi borçlarından miras hisseleri nispetinde sorumlu olacakları düzenlenmiştir.

213 sayılı Kanun'un yukarıda anılan maddesine göre, kanuni temsilci sıfatıyla kişilerin takip edilebilmesi için vergi borcunun usulüne uygun tarh, tahakkuk ve tebliğ safhalarından geçerek kesinleştirilmesi, amme alacağının vergi borçlusundan kısmen veya tamamen tahsil edilemediğinin somut bir biçimde ortaya konulması gerekmektedir.

Dosyanın incelenmesinden; vergi borçlusu şirket hakkında yapılan mal varlığı araştırması sonucu, şirkete ait (...), (...), (...), (...) ve (...) plakalı araçların bulunduğu, beş adet aracın üzerine haciz uygulanmasına karşın, söz konusu araçların satışının gerçekleştirilmediği anlaşılmaktadır. Davalı İdare tarafından şirket mal varlığının vergi borcunu karşılamayacağı ileri sürülerek takibatın sonuçsuz kaldığı belirtilmiş ise de; hacizli araçların satış işlemlerinin gerçekleştirilip vergi borcunun karşılanıp karşılanmadığının belirlenmesi ve kamu alacağının şirketten tahsil edilebilmesi için tüm takip yollarının tüketilmesi gerekirken, bu işlemler tamamlanmadan davacı adına ödeme emri düzenlenmesinde hukuka uygunluk görülmemiştir.

SONUÇ :

Açıklanan nedenlerle, davalı temyiz isteminin REDDİNE, davacı temyiz isteminin KABULÜNE, Vergi Mahkemesinin kararının; ödeme emrine konu amme alacağının, vergi ziyayı cezasına ilişkin hüküm fıkrasının ONANMASINA, katma değer vergisi, gecikme faizi ve yargı harcı kısmına ilişkin hüküm fıkrasının BOZULMASINA, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 gün içinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, oy birliğiyle karar verildi.